

Mar. Det er denne Forsjæl i den hele Opfattelse, som naturligtvis kommer igjen paa mange Punkter.

M. Andersen: Jeg har begjæret Ordet for at udtale, hvorfor jeg agter at stemme mod de 2 Endringsforslag, hvorom der er Tale. Jeg troer, at det danske Folk er saa mætt af disse Valglovskampe og Grundlovsforandringer, at det længes efter at komme til No. Der er vistnok heller ikke nogen Trang hos Befolkningen i Almindelighed til at faae disse Valgkredsforandrede, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad der blev udtalt af den ærede 3die Landsthingsmand for 9de Kreds (M. Rasmussen), nemlig at dersom vi gaae hen og gjøre Forandring i Inddelingen i Valgkreds, saa kan det maaskee blive bekvemt for Befolkningen paa visse Steder, men paa andre Steder vil det blive mere ubekvemt, og af den Grund gjør man bedst i at blive ved det Bestaaende. Naar der som Grund til de paataente Forandringer er fremhævet, at der skulde være forskjellige Interessjer hos Kjøbstadsbefolkningen og Landbefolkningen, saa kan jeg paa ingen Maade indrømme, at Saadant er Tilfældet. Jeg troer, at mange tænksomme og forstandige Mænd baade i Kjøbstad og paa Land ere komne til den Overbeviisning, at hvad der baader og gavner den Ene, det baader og gavner ogsaa den Anden. Dersom vi nu gaae hen og gjøre Forandring, og man da, naar vi komme hjem, spørger os om, hvad der har bevæget Rigsdagen til nu at foretage saadanne Forandringer, hvorefter Folk, som før kun havde en kort Rejse at gjøre, nu faae en meget lang Rejse, saa kan jeg ikke nægte, at det seer noget sært ud, navnlig naar man seer hen til, at et Endringsforslag igaar blev forkastet om, at enbeel af Deboerne paa Morsø skulde have Ret til at henhøre til deres eget Land, istedetfor at de nu maae udøve deres Valgret paa et Sted, som de naturlige Forhold ofte gjøre det vanskeligt, ja endog saa aldeles umuligt, for dem at komme over til. Jeg troer, som sagt, at Kjøbstadsboerne og Landbefolkningen ere i Begreb med at lade den Fordom forvinde, at der skulde være saa forskjellige Interessjer for dem at varetage. Det er bitter-

ligt, at ved de sidste Landsthingsvalg kunde Kjøbstadsvalgerne og Landbefolkningens Valgere mange Steder godt forenes, og det er ogsaa bitterligt, at Kjøbstadsvalgerne have haft mange dygtige Repræsentanter, som have været bosiddende paa Landet, ligesom Landboerne have haft mange dygtige Repræsentanter, som have været bosiddende i Kjøbstæderne. Jeg troer, som sagt, ikke, at det er i Befolkningens Interesse eller Noget, som Befolkningen føler Trang til eller har Bængsel efter, at vi skulde foretage de Forandringer, her ere foreslaaede, og derefter agter jeg at stemme imod Endringsforslagene.

Formanden: Den 1ste Landsthingsmand for 1ste Kreds (Madvig) har Ordet.

Madvig: Efter den ærede Ordsrørs Foredrag frasalder jeg Ordet.

Formanden: Det 8de kongevalgte Medlem (Andræ) har Ordet.

Andræ: Jeg finder mig blot foranlediget til endnu at sige, at jeg ganske sikkert holder fast derved, at det ved Spørgsmaal om de skete Forandringer i Grundloven er mig fuldkomment ligegyldigt, hvad de private Mænd — de maae nu saa have haft, hvilken Stilling de have villet til denne Sag — maatte have talt indbyrdes; jeg spørger kun om, hvorvidt deres Tanker have været istand til at udpræge sig paa en for os Andre synlig Maade, være sig gennem offentlige Forhandlinger, eller være sig gennem selve Affattelsen af Loven. Svørgt skal jeg ikke forlænge Discussionen; det om Gratiernes Tal slog mig paa en Maade. Jeg skal, da jeg synes, at mit Forslag ikke har vundet synderlig Anklang, simplicitere Sagen ved at tage det tilbage.

Formanden: Det af det 8de kongevalgte Medlem (Andræ) til § 5 stillede Forslag og det dermed i Forbindelse staaende Forslag af samme Medlem til § 6 ere tagne tilbage. Jeg skal spørge, om Noget optager dem. (Ophold). Da Ingen optager dem, ere de saaledes bortfaldne. Den 1ste Landsthingsmand for 1ste Kreds har Ordet.